

[Freddy Madsen]

kort tid udkommer i anledning af Knud Jepsens fødselsdag.

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg er en hund efter, at regering og folketing skal have forbedret deres beslutningsgrundlag. Noget kan gøres på dette område, og noget har været forsøgt med investeringsredegørelser, P-plan I og P-plan II og andet. Jeg deler egentlig ikke den opfattelse, at det er unyttigt at foretage den slags. Specielt P-plan II kom ud for den hårde skæbne at blive overhalet af begivenhederne, næsten samtidig med at den kom til verden. Så vidt jeg husker, kom den frem lige netop på det tidspunkt, da stigninger i olie- og råvarepriser kom til at kuldkaste mange forventninger til den økonomiske udvikling.

Det er en skæbne, der ofte vil overgå mere langsigtede redegørelser, men af den grund er de ikke nyttige, og vi bør selvfølgelig i den offentlige administration og især i de centrale organer i budgetministeriet forsøge at skaffe os så godt et overblik som muligt over sandsynlige fremtidige udviklingsmuligheder under forudsætning af den ene eller den anden handle måde. Og EDB-modeller giver jo nye instrumenter, man ikke før har haft, til at kunne, skal vi sige få et vist overblik over konsekvenserne af vore handle måder.

Derimod kan jeg altså ikke støtte det forslag, som her foreligger. Det er jo meget løst udformet og giver ikke nogen som helst antydning af, i hvilken retning man skal kunne gå, og jeg tror ikke på, at det er muligt at opstille en politisk plan for ti år, som har nogen mulighed for at påvirke den politiske debat til det bedre. Jeg mener ikke, at forslaget, som det her foreligger, skal nyde fremme.

Ib Christensen (DR):

Der er det rigtige i bemærkningerne til kristeligt folkepartis forslag, at de lappeløsninger, vi har kendt de senere år, de hyppige kriseforlig og den siksakpolitik, som de har været udtryk for, hverken gennem deres hyppighed eller gennem deres indhold skaber tryghed og heller ikke en rolig økonomisk og politisk udvikling eller styr på tingene. Derfor kan man godt sige, at det er logisk, hvis folketinget ville vedtage en, sådan langvarig

plan, og at man så vel at mærke rettede sig efter den.

Men der er jo den mangel ved dette forslag, at det ikke indeholder nogen dessiner om, hvordan man skal nå disse udmærkede mål med at afvikle betalingsbalanceunderskud, tilbagebetale udlandsgæld eller genoprette beskæftigelsen. Der er altså ingen dessiner i det, og det kunne man jo med rimelighed forvente af et sådant forslag.

Men når der ikke er det, er det måske, fordi kristeligt folkeparti ønsker at have en plan med alternative forudsætninger, hvad de også skriver i deres forslag. Det burde jo også være en selvfølge, når vi ser på, hvordan udviklingen omkring os påvirker os og ændrer vores betingelser.

Men det, der kunne være brug for i folketinget, var jo da i hvert fald at have nogle planer at vælge imellem. Der er nok ønske om en plan, der opererer med forskellige alternative forudsætninger, men ikke et forslag om, at der udarbejdes konkret udformede alternative planer, som tinget så kunne tage stilling til. Det havde ellers været det rigtige. Når man ikke selv fra kristeligt folkepartis side i dette forslag kommer med en plan, men blot henviser til sin egen plan, kunne man da i hvert fald angive ønskeligheden af, at der blev udarbejdet alternative planer, som tinget kunne tage stilling til. Det er ofte vores handicap her i tinget, at vi må tage forslagene på de præmisser, der hovedsagelig ligger for administrationen.

Derfor synes jeg ærlig talt ikke, at dette forslag er synderlig godt, værdifuldt eller givende. Vi vil ikke modsætte os det, men det kommer vel formentlig heller ingen vegne. Det eneste, jeg altså kan erklære mig enig i, er det ønskelige i, at man vedtog at nå frem til i hvert fald at drøfte nogle udbyggede alternative planer for samfundsudviklingen; det kunne godt gavne den politiske beslutningsproces.

Wilhelm (VS):

Kukuk.

Fjerde næstformand (Melchior):

Jeg forstod ikke, det var en tale, men det forstår jeg nu.

Honoré (KrF):